

PIERWSZA NIEDZIELA ADWENTU

Pod znakiem Niepokalanej Dziewicy rozpoczyna się Rok Kościelny. Ongiś lud rzymski gromadził się w bazylice Maryjnej, aby pod orędownictwem Bogarodzicy oczekiwać przyjścia Jezusa. Chrystus Pan przyszedł, aby nas zbawić, i powtórnie przyjdzie, aby nas sądzić. Tak w Jego sądzie, jak i w miłosierdziu okaże się moc i potęga łaski Syna Bożego, moc, która już oczyszcza serca nasze i chroni Je od niebezpieczeństw grożących nam na skutek grzechów naszych. «Do ciebie wnoszę serce moje, Panie» (Introit). Otwórzmy szeroko serca i umysły nasze, aby łaski otrzymane we Mszy św. przygotowały nas do Bożego Narodzenia.

W Epistole św. Paweł pobudza nas do pracy, gdyż oczekiwania nasze musi być czynne.

Ewangelia podaje nam opis sądu ostatecznego. «Plemię», które nie przemienie, dopóki nie spełnią się słowa Chrystusa, oznacza zarówno naród żydowski, jak i Kościół św., gdyż jeden i drugi przetrwa aż do końca świata, aby świadczyć o prawdziwości słów Chrystusa. «Wszystko, co dla was trwałe, nie jest i nie może być trwałe w wieczności bez przemiany uprzedniej, i przeciwnie, to wszystko, co u nas mija i dla nas jest przelotne, to jest stałe i pozostaje bez zmiany. Tak i moje słowa, które dla was są przemijające, wyrażają prawdy stałe i nie przemijające. Ten więc dzień ostateczny, najdrożsi bracia, stawcie sobie przed oczy, a to wszystko, i co chwilowo trudnym wam się zdaje, to stanie się łatwiejszym, gdy o tym dniu pomyślicie» (św. Grzegorz, Homilia na jutrzni).

Introit: Ps 24, 1-3

Ad te levavi animam meam: Deus meus, in te confido, non erubescam: neque irrideant me inimici mei: etenim universi, qui te exspectant, non confundentur. Vias tuas, Domine, demonstra mihi: et semitas tuas edoce me. Gloria Patri... Ad te levavi...

Do Ciebie wnoszę moją duszę, Boże mój, Tobie ufam, nie będę zawstydzon. Niech się nie śmieją ze mnie wrogowie moi, gdyż nie dozna zawodu, kto zdał się na Ciebie.
Ps 24, 4 Daj mi, o Panie, poznać drogi Twoje: i ścieżek Twoich mnie naucz. Chwała Ojcu... Do Ciebie wnoszę...

Kolekta

Excita, quaesumus, Domine, potentiam tuam, et veni: ut ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis, te mereamur protegente eripi, te liberante salvari: Qui vivis, et regnas...

Wzbudź, prosimy Cię, Panie, potęgę Twoją i przybądź! Oto grozi nam niebezpieczeństwo wskutek grzechów naszych. Ty nas od niego obroń i wyrwij, Ty nas zbaw przez wyzwolenie swoje, który żyjesz i królujesz...

Lekcja Rz 13, 11-14

Fatres: Scientes, quia hora est iam nos de somno surgere. Nunc enim propior est nostra salus, quam cum credidimus. Nox praecessit, dies autem appropinquavit. Abiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis. Sicut in die honeste ambulamus: non in comessationibus et ebrietatibus, non in cubilibus et impudiciis, non in contentione et aemulatione: sed induimini Dominum Iesum Christum.

Bracia: Wiecie, że pora nam już powstać ze snu. Teraz bowiem bliższe jest zbawienie nasze niż wówczas, gdyśmy uwierzyli. Noc już minęła i przybliżył się dzień. Odrzucmyż tedy uczynki ciemności i przywdziejmy zbroję światła. Jako w świetle dnia postępujmy szlachetnie, nie w ucztach i pijaństwie, nie w rozpuście i wszeteczeństwie, nie w zwadzie i zazdrości. Lecz przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa.

Graduał Ps 24, 3-4

Universi, qui te exspectant, non confundentur, Domine. Vias tuas, Domine, notas fac mihi: et semitas tuas edoce me.

Nikt nie dozna zawodu, kto zdał się na Ciebie, Panie. Daj mi, Panie, poznać drogi Twoje i ścieżek Twoich mnie naucz.

Alleluja Ps 84, 8

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam: et salutare tuum da nobis. Alleluia.

Okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje. Alleluja.

Ewangelia Łk 21, 25-33

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Erunt signa in sole et luna et stellis, et in terris pressura gentium praefusione sonitus maris et fluctuum: arescentibus hominibus praefimore et expectatione, quae supervenient universo orbi: nam virtutes

Onego czasu rzekł Jezus uczniom swoim: «Będą znaki na słońcu i księżycu i gwiazdach, a na ziemi ucisk narodów wśród zamieszania, szumu morskiego i nawałności. Gdy ludzie drętwieć będą ze strachu i oczekiwania tych rzeczy, które przyjdą na wszystek

coelórum movebúntur. Et tunc vidébunt Fílium hóminis veniéntem in nube cum potestáte magna et maiestáte. His autem fieri incipiéntibus, respícite et leváte cápita vestra: quóniam appropínquat redémptio vestra. Et dixit illis similitúdinem: Vidéte ficúlneam et omnes árbores: cum producunt iam ex se fructum, scitis, quóniam prope est æstas. Ita et vos, cum vidéritis hæc fieri, scitóte, quóniam prope est regnum Dei. Amen, dico vobis, quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant. Coelum et terra transíbunt: verba autem mea non transíbunt.	świat, albowiem moce niebieskie poruszone będą. A wtedy ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłoku z mocą wielką i majestatem. A gdy się to dzieć pocnie, patrzcie, a podnoście głowy wasze, bo się przybliża odkupienie wasze». I powiedział im przypowieść: «Spojrzyjcie na drzewo figowe i na wszystkie drzewa. Gdy już z siebie owoc wydają, wiecie, że blisko jest lato. Tak i wy, skoro ujrzyjecie, że się to dzieje, wiedźcie, że blisko jest Królestwo Boże. Zaprawdę powiadam wam, nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie. Niebo i ziemia przeminą, ale słowa moje nie przeminą».
Ofertorium Ps 24, 1-3	
Ad te levavi animam meam: Deus meus, in te confido, non erubescam: neque irrideant me inimici mei: etenim universi, qui te exspectant, non confundentur.	Do Ciebie wnoszę moją duszę, Boże mój, Tobie ufam, nie będę zawstydzon. Niech się nie śmieją ze mnie wrogowie moi, gdyż nie dozna zawodu, kto zdał się na Ciebie.
Sekreta	
Haec sacra nos, Domine, potenti virtute mundatos, ad suum faciant puriores venire principium. Per Dominum nostrum...	Potęźna moc tych darów poświęconych niech obmyje nas, Panie, i doprowadzi z czystszym sercem do Ciebie, który źródłem ich jesteś. Przez Pana...
Prefacja (o Trójcy Przenajświętszej)	
Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre, nos tibi semper et ubique grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: Qui cum unigénito Fílio tuo et Spírítu Sancto unus es Deus, unus es Dóminus: non in unius singularitáte persónæ, sed in unius Trinitáte substántiæ. Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus, hoc de Fílio tuo, hoc de Spírítu Sancto sine differéntia discretiónis sentímus. Ut in confessióne veræ sempiternæque Deitátis, et in persónis proprietas, et in esséntia únitas, et in maiestáte adorétur æquálitas. Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim: qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicéntes: Sanctus, Sanctus, Sanctus...	Prawdziwie jest to godnie i sprawiedliwie, słusźnie i zbawiennie, abyśmy zawsze i wszędzie dzięki Tobie czynili, Panie świąty, Ojcie wszechmogący, wiekuisty Boże; Ty z jednorodzonym Synem Twoim i Duchem Świątym jeden jesteś Bóg, jeden Pan, nie jednością jedynej osoby, ale w trzech Osobach jednej Istoty. Co bowiem z objawienia Twego wierzymy o Twojej chwale, toż o Synu, to i o Duchu Świątym, bez żadnej różnicy utrzymujemy; tak, iż wyznając prawdziwie i wiekuiste Bóstwo, wielbimy Osób odrębność, w Istocie jedność i równość w Majestacie. Co też wychwalają Aniołowie i Archaniołowie, Cherubiny i Serafiny, którzy nie przestają wołać codziennie, mówiąc jednogłóśnie: Świąty, Świąty, Świąty...
Komunia Ps 84, 13	
Dominus dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructum suum.	Pan użyczy błogosławieństwa, a ziemia nasza wyda swój plon.
Pokomunia	
Suscipiamus, Domine, misericordiam tuam in medio templi tui: ut reparationis nostrae ventura solemnia congruis honoribus praecedamus. Per Dominum nostrum...	Daj nam, Panie, uzyskać miłosierdzie Twoje pośrodku świątyni Twojej, abyśmy z należytą czią uprzedzali nadchodzącą uroczystość naszego Odkupienia. Przez Pana naszego...